

Sara Sorvari

Kun tähdet valuvat poskia pitkin

On ilma niin sumea, kuin silmät pakkasaamalla
Kätteni niin kuivat, että voisin käyttää niitä nenäliinana
Siellä hän seisoj, kuin tähtönen iltataivaalla

Valo niin kirkas, että peitin silmäni hämärällä
Puut niin korkeat, että taivas katosi
Siellä hän makasi, kuin lumihiutale nenän päällä

Sydämeni niin voimaton, ja pimeys niin suuri
Kyyneleet niin kirkkaat, kuten liekit talon ikkunoissa
Siellä hän leijui, kuten lupaukseni taivaan tuuliin